

Simurg

– GürhanGürses · 11 Aralık 2011

Simurg Farsça bir sözcük; si otuz demek, murg kuş...Kaf Dağı'nın yolcuları, kuşların sultanının mekanı . Zümrüd-ü Anka olma arzusu, ulaşılmaza ulaşma çabası...

Tasavvufi bir izah, batını bir hakikat, zahiri bir saadet. Menzil uzun, adımlar kısa. Yolda ateşten deniz, yılandan ejderha, camdan kırık.

Eziyet adına ne varsa, cefa adına ne varsa, bu güzergahta yolcuya misafır. Tırnağımızla duvarı kazımamız, dışınızın ete geçmesi, ruhunuza çuvaldız batırılması.

Sınav zor,yol berbat...İçe doğru hareket, öze doğru, size doğru. Bir ben vardır diyen sese, şah damarımızdan yakın olana "Hu" diyelim canlar.

Kaç dinlediniz kendinizi, steteskop değildir iç sesimizi algılayan, röntgen değildir içimizi gösteren. Bize bizden yakın olana selam olsun.

Surda üflenen, ahirde sorgulanan, nura gark olan. Ey kamil insan, Mevlana 'da ney, Pervane'de ateş,

Şeyh Galip 'de zübde-i alem. Ey varı var eden ,yoku yok eden. Süleyman'a kuş dilini öğreten, Eyüb'e sabrı veren. Yolculuk sanadır, atiden maziye; uçtan köke, daldan köke...

Tuba ağacıyım, kevser suyuyum, hurma ağacıyım, çöllerde deve iziyim. Hep senin peşinde, hep ardında su misali. Kasidelere, neşidelere, gazellere konu olan.

Hangi limanın meskunlarısınız, hangi vizyonun muhatapları. Kaf Dağı' nız belli mi? Rüzgar usuldan esmeye başladı hissettiniz mi? Yelkenler fora dediniz mi?

Bilmez misiniz Hicaz'a hacca giden karıncanın minik öyküsünü.. O küçücük gövdesiyle, binlerce kilometre öteye: "Bu ne hal karınca kararınca kardeş! Bu ne çıkın, bu ne vaziyet?"

"Hicaz'a hacca..." der karınca göğsünü gere gere. "Ya bu küçücük gövdenle, bu küçücük ayaklarınla,

herhalde menzile erişmeyi düşünmüyorsundur ahmak karınca ?"

"Siz benim düşlerimin gölgesini bile tahayyül edemezsiniz? Zikredilen mekana erişmem mümkün olmayabilir. Ancak o yolda ölmem de yeter bana !" der ve yola koyulur.

Karıncayı da örnek alamazsın ey biçare, ey zavallı ademoğlu ? Uğruna ölebileceğin bir davan yoksa

yaşadım deme lütfen. Hep pinekleme mi düşer bize? Sorarlar yarın: "Nereye ey biçare insan?" diye. El – cevap: "Kahveye..."

"Ya dur hele bir ,ne yaparsın orada?" El- cevap: "Fayans dizerim kat kat, ömrümdeki tek tat."

Ebrehe'nin ordusunu ufacık gagalarıyla taşıdıkları mermiden güçlü çakıllarla yok eden Ebabil'leri de bilmez misin? Bu ne güç yarabbim ! Bu ne zahmet ki ahiri zafer. Gagalar kırıldı, gagalar kanlandı. Sorarım dostlar: "Zafer yolunda kırılan gagalar sevilmeyen mi? Kanayan dudaklar öpülmez mi?"

Karşınızda dev gibi bir ordu, sorular çetrefilli, yorumlar farklı, kafalar kelli felli, yollar engerekli. Tuz-buz edilmiş camlı, dikenli yollar lakin ayaklar çıplak . Yürümek asıl o zaman anlamlı.

Şeyh Galip'in Hüsn_ü Aşk'ıyım. Mevlana'nın Mesnevisi... Mansur'un darağacıyım, Nesimi'nin yüzülen derisi. Bir öfkeyim gözlerde, bir nefretim kalemde. "Çaresizseniz çare sizsiniz." diyen Necatigilim şiirde.

Yangın var a dostlar ,yangın var! Yürek yanıyor, orman yanıyor; herkes bakıyor. Çarnaçar bir güvercin habire su taşıyor gagasıyla. "Ey güvercin sana mı kaldı bu yük? Taşdığıın su ne kadar da çare?"

"Benim gücüm bu kadar,elimden gelen bu . Son nefesime dek, gagamla taşıyım suyu."

Bir güvercin kadar olmadıktan sonra, gayretimizi bir güvercin kadar anlamlaştıramadıktan sonra, yaşamışsın ne yazar ?

"Ferhaaat, Ferhaaat! Önünde Bi'Sütun Dağı var." Vermişler kazmayı Ferhat'a, koymuşlar ahretten sınava. "Yar sana uzak Ferhat ,bu yol sana tuzak Ferhaaat ! Kaz şu koca dağı, kaz! Vay Ferhat vay!"

Durur mu aslanım , yiğidim, Ferhat'ım. Daha ilk vuruşta kazmayı dağa, tutturmuş "Çoğu gitti azı kaldı." diye. Kim Ferhat'ın iradesine sahiptir. Önündeki dağ gibi sorunları ;küçük küçük, ilmek ilmek Kim söküp atabilir ? Sınav zor, yol çetin. Her işte Eyüb sabrı gerektir .

Richard Bach'ın Martı'sı arşa çıktı kendisini bulmak için.

Simurg olma sevdası taşımayan kuş ne zavallı!

Hacca gitme ideali olmayan karınca ne yazık!

Ebabil olup Ebrehe'ye taş atıp mücadele etmek ne güzel!

Güvercin olup dağ gibi yangınlara kanat çırpma ne kutsal!

Ferhat olup şirin uğruna dağları düz eylemek ne harika!

Eyüp olup verilen sıkıntılara şükretmek ne anlamlı!

Mecnun olup Leyla'sının peşine düşmek ne zarif.

Bu yazıyı buraya kadar okumak ve yarın için bir şeyler çıkarmak, eh iştelik bir yaşamda, idare ederlik bir ortamda ne kadar da manidar.

Herkes çıkınına düşenini alsın.